

ตัวแบบผู้ฝึกสอนกอล์ฟในประเทศไทย

Role Model of Golf Instructor in Thailand

ภูวิฑิต โล่สถาพรพิพิธ¹, ดร.อนุพงษ์ แต่ศิลป์สาธิต², ดร.อมรทัตต์ อัคคะพู³
¹นักศึกษาลูกศรบริหารธุรกิจดุขฎฐิปัฒนชิต, ^{2,3}ที่ปริกษา, มหาวิทยาลัยศรีปทุม
E-mail address: psk.puwitit@gmail.com

ABSTRACT

Golf Instructor is key factor of players to win tournament, and how to create Golf Instructor lead to thesis objective. The thesis methodology concludes in-depth interviews and survey according to Modified Delphi Techniques. The finding 5 desirable qualifications: Knowledge Management, Role Model, Emotional Quotient, Teacher and Licensing, the role of Golf Instructor follow by period of time: Pre, in and post competition.

Keywords: Instructor, Golf, Desirable Qualifications, role

บทคัดย่อ

นักกอล์ฟที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องมีผู้ฝึกสอนกีฬาที่ฟักกอล์ฟ แต่จำนวนผู้ฝึกสอนมีไม่มากนักในประเทศไทย ดังนั้นจึงเป็นที่มาของงานวิจัยนี้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาฟักกอล์ฟ โดยวิธีดำเนินการวิจัยได้เก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิด้วยการสัมภาษณ์โครงสร้างและใช้แบบสอบถาม ตามวิธีทางเทคนิคเดลฟายแบบประยุกต์ ผลการศึกษาพบว่า คุณสมบัตินี้ที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยการจัดการองค์ความรู้, แบบอย่างที่ดี, ความฉลาดทางอารมณ์, คุณสมบัตินี้ของครู และมีคุณวุฒิ โดยมีบทบาทการทำงานแบ่งเป็น 3 ช่วง ตั้งแต่ก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขัน

Keywords: ผู้ฝึกสอน, กอล์ฟ, คุณสมบัตินี้ที่พึงประสงค์, บทบาทการทำงาน

บทนำ

กอล์ฟเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมทั่วโลกทั้งการเล่นแบบอาชีพและเพื่อออกกำลังกาย ในประเทศไทยมีนักกอล์ฟอยู่ประมาณ 1,000,000 –

1,200,000 คน เป็นนักกอล์ฟอาชีพไทยจำนวนหลายร้อยคน มีชื่ออยู่ในผู้เล่นทำเงินอันดับสูงของการแข่งขันกอล์ฟอาชีพระดับนานาชาติ เช่น Asian

Tour และ Japan Tour รวมทั้ง European Tour อีกจำนวนหนึ่ง (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2554)

ในการที่ผู้เล่นกอล์ฟจะประสบความสำเร็จได้ มักจะมีผู้ฝึกสอนหรือ "Golf Instructor" อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ ในการฝึกโปรกอล์ฟเพื่อความเป็นเลิศนั้น ต้องใช้เวลาพัฒนาฝีมือนักกอล์ฟให้เป็นโปรกอล์ฟ และพัฒนาไปเป็นผู้ฝึกสอนกอล์ฟที่ได้มาตรฐาน นำความรู้ไปสร้างนักกอล์ฟสู่ความเป็นเลิศได้

โดยผู้ฝึกสอนกอล์ฟ (Golf Instructor) ที่มีความรู้ความสามารถ ยังเป็นที่ต้องการอีกมากในประเทศ (เชาวรัตน์ เชมรัตน์, 2555)

ในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกาได้จัดตั้งสมาพันธ์ผู้ฝึกสอนกอล์ฟโลก (World Golf Instructors Alliance) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้ฝึกสอนกอล์ฟให้มีมาตรฐานเดียวกัน โดยมีหลักสูตรการเรียนรู้อันเป็นผู้ฝึกสอนกอล์ฟอาชีพ และให้การรับรองเพื่อเป็น Certified Professional Golf Instructor อีกด้วย (WGCA, 2015)

ในประเทศไทย ยังไม่มีการสร้างผู้ฝึกสอนกอล์ฟ (Golf Instructor) เพื่อดูแลนักกอล์ฟอาชีพอย่างจริงจัง จะมีเพียงการเปิดหลักสูตรผู้ฝึกสอนกอล์ฟที่เรียกว่า Golf Instructor สำหรับการเป็นผู้ฝึกสอนให้นักกอล์ฟสมัครเล่น รวมทั้งบางหน่วยงาน เช่น สถาบันการพลศึกษา (2555) จัดหลักสูตรผู้ฝึกสอนกอล์ฟ (Golf Instructor) บ้างเป็นครั้งคราว

ด้วยเหตุดังกล่าวมา จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาเรื่อง ตัวแบบผู้ฝึกสอนกอล์ฟใน

ประเทศไทย เพื่อศึกษาทั้งคุณสมบัติที่พึงประสงค์และบทบาทการทำงาน

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของผู้ฝึกสอนนั้นมีหลายวรรณกรรม โดย McGuire (2012) มีแนวคิดที่ว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องเป็นแบบอย่างและเป็นที่ยอมรับแก่นักกีฬารวมทั้งเป็นผู้ที่ให้นักกีฬาพร้อมและตื่นตัวในการแข่งขันกีฬา นอกจากนี้ Cook, McQuire & Vermanccchia (1992) มีแนวคิดที่ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬา มีความสำคัญอย่างยิ่ง ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลว นอกจากนี้ยังมีบทบาทอื่นๆ ทั้งด้านการบริหาร การจัดการ การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

สำหรับ Dr. Raiph Sabock (2011) กำหนดองค์ประกอบที่สำคัญของผู้ฝึกสอน คือ (1) ผู้ฝึกสอนต้องมีความเป็นตัวของตัวเอง คือ มีความสามารถ ที่เป็นแบบอย่างที่นักกีฬาจะเอาอย่างได้ (2) เป็นผู้ที่มีเหตุผล สามารถเป็นครูที่ดี เข้าใจและสอนนักกีฬาได้ตรงตามเป้าหมาย (3) สนใจในนักกีฬา เพราะผู้ฝึกสอนต้องดูแลนักกีฬาในทุกเรื่อง (4) การได้รับการยอมรับ ให้ความยุติธรรมและดูแลนักกีฬาอย่างทั่วถึง (5) การอุทิศตน ทำทุกอย่างที่ถูกต้องเพื่อให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ (6) สร้างแรงจูงใจ ทั้งด้านทักษะกีฬาและความพร้อมทางจิตใจ (7) การมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน โดยกำหนดเป้าหมายและฝึกซ้อมนักกีฬาให้บรรลุเป้าหมาย (8) ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับนักกีฬาพร้อมต่อการแข่งขัน (9) ความมุ่งมั่นและสมาธิ ให้

นักกีฬาที่มีความตั้งใจทั้งในการซ้อมและการแข่งขัน (10) จิตวิทยาการกีฬา เพื่อควบคุมอารมณ์และจิตใจต่อสภาวะกดดันในการแข่งขัน

Lamari (2010) ให้นิยามผู้ฝึกสอนว่า นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกสอน ที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านต่างๆ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งผู้ฝึกสอนที่ดีต้องมีคุณสมบัติ 10 ประการ ตั้งแต่ 1) เป็นแบบอย่างให้นักกีฬา 2) บุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ 3) ตรงต่อเวลา 4) มีความเป็นครู 5) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 6) รับฟังความคิดเห็นจากนักกีฬา 7) มีความสามารถในการสื่อสาร 8) การพัฒนาอยู่เสมอ 9) สร้างแรงจูงใจ 10) สนับสนุนไปสู่เป้าหมาย

นอกจากนี้สถาบัน National Association for Sport and Physical Education (2006) ของสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดมาตรฐานสำหรับผู้ฝึกสอนที่ดีไว้ 8 ด้าน อันได้แก่ 1) ด้านจริยธรรมของผู้ฝึกสอน 2) ความปลอดภัยในการฝึกซ้อม 3) การเตรียมพร้อมสภาพร่างกาย 4) การพัฒนาและความก้าวหน้า 5) การสอนและการสื่อสาร 6) ทักษะทางด้านกีฬา 7) การจัดการ 8) การวิเคราะห์และประเมินผล

บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬา สำหรับผู้ฝึกสอนมีบทบาทหลายประการ โดยสนธยา สีสะอาด (2555) กำหนดบทบาทที่สำคัญ คือ มุ่งหมายให้นักกีฬาที่มีความพร้อมสูงสุด ทั้งทางร่างกาย จิตใจ ให้พร้อมต่อการแข่งขัน รวมทั้งบทบาทอื่นๆ ที่นอกเหนือจากกีฬาด้วย ดังนั้นจึงกำหนดหน้าที่ของผู้ฝึกสอนตั้งแต่ (1) หน้าที่ครู (2) หน้าที่การฝึกซ้อม (3) หน้าที่ให้คำแนะนำ (4) หน้าที่สร้างแรงจูงใจ (5) หน้าที่สร้างวินัย (6) หน้าที่การจัดการ

(7) หน้าที่การบริหาร (8) หน้าที่การสื่อสาร (9) เป็นผู้ปรึกษา (10) หน้าที่การเป็นเพื่อนคู่คิด (11) หน้าที่การติดตาม ประเมินผล และ (12) หน้าที่การรับฟังเรียนรู้หาสิ่งใหม่ ซึ่งในการทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนต้องสามารถทำได้หลายบทบาทตามแต่ละสถานการณ์

นอกจากนี้ International Council for Instructoring Excellence และ Association of Summer Olympic International Federations (2011) ได้สรุปบทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬา เริ่มตั้งแต่ (1) กำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ (2) การเตรียมพร้อมให้กับนักกีฬา (3) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬา (4) ถ่ายทอดวิธีการสอน (5) การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ปรับปรุง (6) การพัฒนาเพิ่มศักยภาพ

สำหรับกรมพลศึกษา (2555) ให้บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาใน 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านเทคนิคและทักษะของกีฬา (2) ด้านเทคนิคและกระบวนการวิธี (3) ด้านความพร้อมทางร่างกาย (4) ด้านความพร้อมทางจิตใจ และ (5) ด้านสังคมและควมมีน้ำใจนักกีฬา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบสำรวจและวิจัยเชิงคุณภาพ (Survey and Qualitative Research) ตามกระบวนการแนวคิดการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายแบบประยุกต์ (สุวิมล ว่องวานิช, 2548) โดยแบ่งขั้นตอนการวิจัยเป็น 5 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกอล์ฟ โดยรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่

เกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกอล์ฟ รวมทั้งศึกษาดูงานการ
สอนของผู้ฝึกสอนกอล์ฟในประเทศไทย และเข้า
ร่วมสังเกตการณ์บทบาทการทำงานของผู้ฝึกสอน
กอล์ฟในการแข่งขันกอล์ฟอาชีพระดับนานาชาติ

ขั้นตอนที่ 2 ร่างตัวแบบผู้ฝึกสอนกอล์ฟใน
ประเทศไทย โดยหลังจากการศึกษาและเก็บข้อมูล
ในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ร่างตัวแบบของผู้
ฝึกสอนกอล์ฟในประเทศไทย โดยกำหนดขอบเขต
ในการศึกษาในตัวแปรคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของผู้
ฝึกสอนกอล์ฟ และบทบาทของผู้ฝึกสอนกอล์ฟ

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยแบบสำรวจและวิจัยเชิง
คุณภาพ (Survey and Qualitative Research) ด้วยวิธี
ทางเทคนิคเดลฟายแบบประยุกต์ (Modified Delphi
Techniques) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 3 รอบ

รอบที่ 1 เก็บความเห็นโดยการสัมภาษณ์เชิง
โครงสร้างกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ
ผู้ทรงคุณวุฒิการฝึกสอนกอล์ฟ จำนวน 15 คน โดย
ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างประกอบการ
สัมภาษณ์ หลังจากรวบรวมความเห็นเรียบร้อยแล้ว
ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content
Analysis) และจัดทำเป็นร่างตัวแบบผู้ฝึกสอนกอล์ฟ
ในประเทศไทยในรูปแบบของแบบสอบถาม เพื่อนำ
ไปใช้ในการสอบถามความเห็นจากกลุ่ม
ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อยืนยันคำตอบ

รอบที่ 2 นำแบบสอบถามตัวแบบผู้ฝึกสอน
กอล์ฟในประเทศไทย จัดส่งให้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ
คือ ผู้ฝึกสอนกอล์ฟ จำนวน 22 คน เพื่อสอบถาม
ยืนยันความเห็น โดยวิเคราะห์ความสอดคล้องของ
คำตอบด้วยสถิติ ใช้การคำนวณค่ามัธยฐาน
(Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile

Range) กำหนดมาตรฐานค่ามัธยฐาน (Median)
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
(Interquartile Range) ตั้งแต่ 1.50 ลงมา จึงจะถือว่า
กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยและมีความสอดคล้อง
กันสูง และปรับปรุงแบบสอบถามตามความเห็น

รอบที่ 3 นำแบบสอบถามตัวแบบผู้ฝึกสอน
กอล์ฟในประเทศไทย จัดส่งให้กลุ่มตัวอย่างชุดเดิม
ทั้ง 22 ท่านอีกครั้งหนึ่ง เพื่อสอบถามยืนยัน
ความเห็น ซึ่งได้แบบสอบถามกลับจำนวน 20 ชุด
แล้วนำมาวิเคราะห์ความสอดคล้องของคำตอบด้วย
สถิติ ใช้การคำนวณค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัย
ระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) อีกครั้งตาม
มาตรฐานค่ามัธยฐาน (Median) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป
และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)
ตั้งแต่ 1.50 ลงมา จึงจะถือว่า กลุ่มตัวอย่างมี
ความเห็นด้วยและมีความสอดคล้องกันสูง

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความเป็นไปได้ของตัว
แบบผู้ฝึกสอนกอล์ฟในประเทศไทย โดยจัดการ
ประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และเชิญ
ผู้ทรงคุณวุฒิการฝึกสอนกอล์ฟและผู้ที่มีส่วนสำคัญ
ต่อการพัฒนากีฬากอล์ฟในประเทศไทย จำนวน 10
คน มาหารือผลการศึกษาที่ได้จากงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 5 สรุปตัวแบบผู้ฝึกสอนกอล์ฟใน
ประเทศไทย ที่ได้จากการสรุปผลการหารือใน
ขั้นตอนที่ 4 นำมาสรุปเป็นตัวแบบผู้ฝึกสอนกีฬากอล์ฟ
ในประเทศไทย

ผลการวิจัย

จากขั้นตอนวิจัย เริ่มจากผู้วิจัยได้ร่างตัวแบบ
ผู้ฝึกสอนกีฬากอล์ฟในประเทศไทย โดยคุณสมบัติที่

พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอน ปรับปรุงจากแนวคิดของ Lamari (2010) ซึ่งมีคุณสมบัติ 10 ข้อ ได้แก่ 1. เป็นแบบอย่างที่ดี 2. บุคลิกภาพที่ดี 3. มีความตรงต่อเวลา 4. เป็นครูที่ดี 5. มนุษย์สัมพันธ์ดี 6. เป็นผู้ฟังที่ดี 7. เป็นผู้สื่อสารที่ดี 8. การพัฒนา 9. ผู้สร้างแรงจูงใจ และ 10. ศูนย์กลางของเป้าหมาย ส่วนบทบาทในการทำงานของผู้ฝึกสอนกอล์ฟ ปรับปรุงจากแนวคิดของ ICCE&ASOIF (2011) โดยมีบทบาทในการทำงาน คือ 1. กำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ 2. รักษาความพร้อมของนักกีฬา 3. เพิ่มความสัมพันธ์ 4. ถ่ายทอดความรู้และกระบวนการวิธี 5. เก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ปรับปรุง และ 6. พัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการด้วยวิธีทางเทคนิคเดลฟายแบบประยุกต์ (Modified Delphi Techniques) ทั้ง 3 รอบ ได้รับความคิดเห็น และได้ผลการศึกษา โดยในด้านคุณสมบัติที่พึงประสงค์ มีการเพิ่มเติมอีก 3 ข้อ คือ 1. มีคุณวุฒิที่เชื่อถือ 2. เรียนรู้ตลอดเวลา 3. มีจรรยาบรรณที่ดี

ส่วนในด้านบทบาทของผู้ฝึกสอนกอล์ฟ เพิ่มอีก 1 บทบาท คือ การเป็นที่ปรึกษาในทุกเรื่อง

ดังนั้นร่างตัวแบบผู้ฝึกสอนกอล์ฟในประเทศไทย จะประกอบด้วยคุณสมบัติที่พึงประสงค์จำนวน 13 ข้อ และบทบาทการทำงานอีก 7 ข้อ นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นเพิ่มเติม คือ เพิ่มแนวทางการดำเนินงานอื่นๆ เพื่อสร้างผู้ฝึกสอนกอล์ฟอาชีพ ทั้งหมด 6 แนวทาง ได้แก่ 1. มีองค์กรหรือสมาคมกลาง 2. จัดให้มีการลงทะเบียนและจัดทำฐานข้อมูลผู้ฝึกสอนกอล์ฟ 3. จัดหลักสูตรการสร้างผู้ฝึกสอนกอล์ฟ

กอล์ฟอาชีพ 4. จัดสอบหรือวัดผลมาตรฐานของผู้ฝึกสอนกอล์ฟอาชีพ 5. ทั้งหลักสูตรหรือการรับรอง ต้องแบ่งระดับต้น กลาง สูง และ 6. จัดอบรมสัมมนาระหว่างผู้ฝึกสอนกอล์ฟอาชีพ

ซึ่งจากตัวแบบผู้ฝึกสอนกอล์ฟในประเทศไทย ผู้วิจัยได้จัดการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์ตัวแบบ ซึ่งผลสรุปการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิเห็นชอบกับตัวแบบ แต่เห็นควรให้จัดกลุ่มตัวแปรที่มีประเด็นเดียวกันเป็นกลุ่ม ดังนี้

คุณสมบัติที่พึงประสงค์ผู้ฝึกสอนกอล์ฟ ประกอบด้วย

1. การจัดการองค์ความรู้ คือ การรวบรวมความรู้ที่เกี่ยวกับกอล์ฟ เพื่อนำมาพัฒนา นักกีฬาอาชีพ ประกอบไปด้วยคุณสมบัติย่อย 2 ข้อ ได้แก่ การพัฒนา และการเรียนรู้ตลอดเวลา

2. เป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่ยอมรับของ นักกีฬาอาชีพ ประกอบด้วยคุณสมบัติย่อย 4 ข้อ ได้แก่ การเป็นแบบอย่างที่ดี มีบุคลิกภาพที่ดี มีความตรงต่อเวลา และมีจรรยาบรรณที่ดี

3. มีความฉลาดการควบคุมอารมณ์ ประกอบด้วยคุณสมบัติย่อย 3 ข้อ ได้แก่ มนุษย์สัมพันธ์ดี มิตรไมตรี เป็นผู้ฟังที่ดี และเป็นผู้สร้างแรงจูงใจ

4. มีคุณสมบัติการเป็นครู ประกอบด้วยคุณสมบัติย่อย 3 ข้อ ได้แก่ เป็นครูที่ดี มีจิตวิทยาในการสื่อสาร และเป็นศูนย์กลางของเป้าหมาย

5. คุณสมบัติการมีคุณวุฒิด้านกอล์ฟระดับอาชีพ

บทบาทของผู้ฝึกสอนกอล์ฟ ประกอบด้วย

1. ช่วงก่อนการแข่งขันมีบทบาทในการกำหนดควิลิตี้ทัศน์และกลยุทธ์ รักษาความพร้อมของนักกีฬา เพิ่มความสัมพันธ์ และถ่ายทอดความรู้และกระบวนการวิธี

2. ระหว่างการแข่งขัน มีบทบาทในการเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ปรับปรุง

3. หลังการแข่งขัน มีบทบาทในการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น และเป็นທີ່ปรึกษาในทุกเรื่อง

ส่วนแนวทางในการสร้างผู้ฝึกสอนกอล์ฟ ครอบคลุมเป็น 2 แนวทาง ได้แก่

1. การเพิ่มจำนวนผู้ฝึกสอนกอล์ฟ โดยนำเสนอให้สมาคมกอล์ฟอาชีพจัดระบบการลงทะเบียนและฐานข้อมูลผู้ฝึกสอนมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจัดตั้งหลักสูตรผู้ฝึกสอนอย่างเป็นระเบียบ ตั้งแต่หลักสูตรระดับต้น กลาง และสูง

2. การเพิ่มคุณภาพผู้ฝึกสอนกอล์ฟ โดยนำเสนอให้สมาคมกอล์ฟอาชีพจัดสอบหรือวัดผลมาตรฐานของผู้ฝึกสอน และเพิ่มจำนวนการจัดอบรมสัมมนาระหว่างผู้ฝึกสอนกอล์ฟ

อภิปรายผลการวิจัย

คุณสมบัติที่พึงประสงค์ ผู้ฝึกสอนกอล์ฟ ประกอบด้วย

คุณสมบัติข้อที่ 1 การจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาเพื่อถ่ายทอดให้กับนักกีฬาได้ สอดคล้องกับสนธยา สีสะมาด (2555) ที่ระบุว่า ความรู้เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้ฝึกสอนในการเป็นผู้ชำนาญในการฝึกสอนกีฬา

อย่างแท้จริง Lamari (2010) ที่ระบุว่า ผู้ฝึกสอนจะไม่สามารถสอนนักกีฬาได้ถ้าไม่มีความรู้และไม่รู้จักกีฬานั้นดีพอ กิติศักดิ์ รุ่งเจริญ (2548) ที่พบว่า ผู้ฝึกสอนนักกีฬาควรมีความเข้าใจในทักษะ กฎ กติกา หลักการฝึกซ้อม อุปกรณ์การฝึกซ้อม ภาณู พงษ์ จำปา (2554) ที่พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬานอกจากต้องมีมาตรฐานด้านความรู้ ควรมีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาด้วย เกรรินทร์ ธิยาพันธ์ (2555) พบว่า ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความสามารถในกีฬา David John Colclough. (2008) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ที่หลากหลาย และ Hurd (2005) ที่ระบุว่า ผู้ฝึกสอนต้องมียอดความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญ

คุณสมบัติข้อที่ 2 เป็นแบบอย่างที่ดี (Role Model) ผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้นำทั้งในด้านความประพฤติ บุคลิกภาพ คุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับของนักกีฬา สอดคล้องกับ McGuire (2012) ที่ระบุว่า ผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้นำที่นักกีฬาจะนำมาเป็นแบบอย่าง Sabock (2011) ที่ระบุว่า ผู้ฝึกสอนต้องได้รับการยอมรับนับถือจาก นักกีฬา Lamari (2010) ระบุว่า นักกีฬาทุกคนมีความต้องการผู้ฝึกสอนที่เป็นแบบอย่างที่ดี และมีคุณค่าต่อการเอาอย่าง ภาณู พงษ์ จำปา (2554) พบว่า ผู้ฝึกสอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ยุติธรรม เป็นผู้นำ มีวินัย ความรับผิดชอบที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีความเสียสละและทุ่มเท ยึดถือจรรยาบรรณครู เกรรินทร์ ธิยาพันธ์ (2555) พบว่า ผู้ฝึกสอนต้องมีความเป็นผู้นำ

คุณสมบัติข้อที่ 3 มีความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient) ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องมี

ความสามารถในการควบคุมอารมณ์เพื่อฝึกสอนให้นักกีฬาที่มีสมาธิในการแข่งขัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Lamari (2010) ที่ระบุว่า ผู้ฝึกสอนควรมีการสอนทัศนคติทางบวกให้นักกีฬาไปสู่ชัยชนะของเกมการแข่งขัน Sabock (2011) ที่ระบุว่า ผู้ฝึกสอนต้องสร้างความมุ่งมั่นในการเล่นหรือฝึกซ้อม กิตติศักดิ์ รุ่งเจริญ (2548) พบว่า ผู้ฝึกสอนต้องควบคุมอารมณ์ได้แน่วแน่มั่นคง เกรินท์ ธิยาพันธ์ (2555) พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องมีจิตวิทยาในการสอน Ntoumanis & Vazou (2005) พบว่า ในสถานการณ์ที่นักกีฬาที่มีความวิตกกังวล ผู้ฝึกสอนสามารถสร้างบรรยากาศที่ทำให้เกิดแรงจูงใจได้

คุณสมบัติข้อที่ 4 มีคุณสมบัติของการเป็นครู (Teacher) ผู้ฝึกสอนที่ดีควรมีความสามารถในการสื่อสารถ่ายทอด มีความเข้าใจในความต้องการของนักกีฬา มีเทคนิคและแนวทางในการถ่ายทอดความรู้ สอดคล้องกับ Sabock (2011) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องมีความสามารถในการนำทางนักกีฬา เพื่อให้เกิดการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ Lamari (2010) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนต้องเข้าใจในตัวนักกีฬาดูแลเอาใจใส่และสามารถจูงใจนักกีฬาให้ทำตาม กิตติศักดิ์ รุ่งเจริญ (2548) พบว่า ผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้ที่พูดจาดี มีไหวพริบและให้กำลังใจนักกีฬา ภาณุพงษ์ จำปา (2554) พบว่า ผู้ฝึกสอนต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ศิริพร สันติวัฒนา (2556) และนารีทัต โกมารทัต (2554) พบว่าการเปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วม มีแนวโน้มทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จสูง Hurd (2005) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนต้องมีทั้งความสามารถในการสื่อสารและรับฟัง Lim

Khong Chiu (2013) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนต้องมีจิตวิทยาของการเป็นผู้ฝึกสอนโดยการสื่อสารที่ดี

คุณสมบัติข้อ 5 ผู้ฝึกสอนต้องมีคุณวุฒิทางด้านกอล์ฟระดับอาชีพ (Golf Professional License) ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องมีความรู้ตามหลักพื้นฐานและคุณวุฒิทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงว่าผู้ฝึกสอนผ่านการสอบคัดเลือกสู่มาตรฐาน สอดคล้องกับ Garvey, Stoke & Megginson (2009) ระบุว่า ในประเทศแคนาดา การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา กอล์ฟได้ต้องเป็นครูสอนกอล์ฟมาก่อนและมีประสบการณ์มากพอ Wiltshire Golf Partnership (2010) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนแต่ละคนต้องได้รับการทดสอบประเมินผลความรู้ตามกรอบการพัฒนาผู้ฝึกสอน สมาคมกอล์ฟอาชีพแห่งประเทศไทย (2559) กำหนดว่า ผู้ที่จะเป็นผู้ฝึกสอนกอล์ฟได้ต้องสอบผ่านหลักสูตร Tournament Players หรือ Golf Instructor หรือหลักสูตรอื่นที่มาเทียบเคียงได้ กิตติศักดิ์ รุ่งเจริญ (2548) พบว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีควรสำเร็จการศึกษาในสาขาพลศึกษาและวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา เกรินท์ ธิยาพันธ์ (2555) ที่พบว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีควรมีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับกีฬานั้น Lim Khong Chiu (2013) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีควรผ่านการทดสอบด้านสมรรถนะให้เป็นไปตามมาตรฐาน Williams (2003) ที่พบว่า การสอบผ่านมาตรฐานวิชาชีพ เป็นสิ่งที่บอกถึงความมีมาตรฐาน Fang (2004) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนควรมีคุณวุฒิการศึกษาที่ตรงตามสาขาที่เป็นองค์ความรู้พื้นฐานในการประกอบวิชาชีพ

บทบาทของผู้ฝึกสอนกอล์ฟ เริ่มต้นตั้งแต่

1. บทบาทในช่วงก่อนการแข่งขัน (Pre-Competition) ผู้ฝึกสอนกอล์ฟต้องให้ความรู้และทักษะกีฬากอล์ฟทั้งหมด เพื่อเตรียมความพร้อมในการแข่งขัน กำหนดวิสัยทัศน์และวางแผนการเล่นที่เหมาะสม สอดคล้องกับ ICCE&ASOIF (2010) ที่ระบุว่า ก่อนการแข่งขันผู้ฝึกสอนต้องถ่ายทอดความรู้และกระบวนการวิธี กำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ รวมทั้งรักษาความพร้อมของนักกีฬา สนธิยา สีสะมาต (2555) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนมีหน้าที่ทั้งเป็นผู้ให้คำแนะนำ จัดระเบียบและวางแผนการฝึกซ้อม และการแข่งขัน กรมพลศึกษา (2555) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนต้องมีบทบาททั้งในด้านเทคนิค การเตรียมพร้อมทั้งทางร่างกาย และด้านจิตใจ ภาณุพงษ์ จำปา (2554) ที่พบว่า ผู้ฝึกสอน ต้องฝึกเทคนิคขั้นพื้นฐาน มีการวางแผนฝึกตามแผนการฝึก Lim Khong Chiu (2013) ที่พบว่า ผู้ฝึกสอนช่วยให้นักกีฬาพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. ระหว่างการแข่งขัน (In-Competition) ผู้ฝึกสอนเป็นเพื่อนคู่คิดนักกีฬา สนับสนุนให้กำลังใจ และตามเก็บข้อมูลจากการแข่งขันเพื่อวิเคราะห์และพัฒนา สอดคล้องกับแนวคิดของสนธิยา สีสะมาต (2555) ที่ระบุว่า ผู้ฝึกสอนสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามีความเชื่อมั่นและมีความตั้งใจในการแข่งขัน ICCE&ASOIF (2010) เน้นที่บทบาทผู้ฝึกสอนในการเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ปรับปรุง Ntoumanis & Vazou (2005) พบว่า นักกีฬาที่ได้รับการให้กำลังใจจากผู้ฝึกสอน จะมีความสุขในการเล่นกีฬาสูงขึ้น และมีวิตกกังวลลดลง

3. หลังการแข่งขัน (Post-Competition) ผู้ฝึกสอนเก็บข้อมูลที่ได้จากการแข่งขัน มาวิเคราะห์และประเมินผล นำไปพัฒนานักกีฬา ทั้งการเสริมจุดแข็ง และแก้ไขจุดด้อย ในการซ้อมก่อนการแข่งขันครั้งต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของสนธิยา สีสะมาต (2555) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนมีหน้าที่ในการวิเคราะห์ ประเมินผล และแก้ไขปัญหาของนักกีฬา ICCE&ASOIF (2010) ระบุว่า ผู้ฝึกสอนต้องพัฒนานักกีฬาให้ดียิ่งขึ้น ด้วยการใช้องค์ความรู้สมัยใหม่ กิตติศักดิ์ รุ่งเจริญ (2548) พบว่า ผู้ฝึกสอนต้องนำข้อมูลของนักกีฬามาปรับปรุงข้อบกพร่องของนักกีฬา ศิริพร สันติวัฒนา (2556) และนริทัต โกมารทัต (2554) พบว่า ผู้ฝึกสอนที่เน้นการพัฒนาตัวนักกีฬา จะมีความสัมพันธ์ในระดับสูง และทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน Ntoumanis & Vazou (2005) พบว่า ผู้ฝึกสอนจะสนับสนุนในคาร์พัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการสร้างผู้ฝึกสอนกอล์ฟประกอบด้วย

มิติแรกคือเพิ่มจำนวนผู้ฝึกสอนกอล์ฟ โดยนำเสนอให้สมาคมกอล์ฟอาชีพจัดตั้งหลักสูตรผู้ฝึกสอนกอล์ฟ โดยถ่ายทอดหลักสูตรจากระดับนานาชาติ เช่น หลักสูตรของ Wiltshire Golf Partnership (2010) หรือโปรแกรมของ World Golf Instructors Alliance (2015) เพื่อสร้างเป็นผู้ฝึกสอนกอล์ฟรุ่นใหม่ และได้รับการคุณวุฒิรับรองมาตรฐานเป็นผู้ฝึกสอนกอล์ฟ

และมิติด้านการเพิ่มคุณภาพผู้ฝึกสอนกอล์ฟ ควรมีเวทีที่ให้ผู้ฝึกสอนได้พบปะหารือกัน แลกเปลี่ยนความรู้กัน สอดคล้องกับ Garvey, Stoke

& Megginson (2009) ที่ระบุว่า ในประเทศแคนาดา เป็นสมาชิกได้ ต้องสอบผ่านมาตรฐานวิชาชีพผู้
มีสมาคมผู้ฝึกสอนแห่งประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการ ฝึกสอนกีฬาอล์ฟ
จัดทำมาตรฐานของผู้ฝึกสอนกีฬาอล์ฟ และผู้ที่จะ

เอกสารอ้างอิง

- กรมพลศึกษา. (2555). *คู่มือผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล (T-certificate)*. กรุงเทพฯ:สำนักงานกิจการโรงพิมพ์
องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กิตติศักดิ์ รุ่งเจริญ. (2548). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำทีมชาติในทศวรรษหน้า*.
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เกรินทร์ ธิยาพันธ์. (2555). *คุณลักษณะของโค้ชฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของไทยพรีเมียร์ลีก*. วิทยาศาสตร์-
มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ภาณุพงษ์ จำปา. (2554). *การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา*.
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นาริทัต โกมารทัต. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมโค้ชกับความสำเร็จในการแข่งขันของ
นักกีฬาแบดมินตัน*. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2554). *การบริหารจัดการกอล์ฟ*. สืบค้นจาก <http://www.golf.ru.ac.th/>
- สถาบันการพลศึกษา. (2555). *หลักสูตรผู้ฝึกสอนกอล์ฟ*. สืบค้นจาก
<http://www.golftimenews.com/news.php?news=503>
- สนธยา สีละมาต. (2555). *หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สมาคมกอล์ฟอาชีพแห่งประเทศไทย. (2559). *หลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อเป็น Tournament Players*.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2548). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร สันติวัฒนา. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมโค้ชกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาเทเบิล
เทนนิสชาย กีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนกลาง กรมพลศึกษา ประจำปี 2556*. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานนท์ ตักดีวีชัย. (2547). *แนวคิดเรื่องสมรรถนะ Competency: เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง*.
Chulalongkorn Review, 16(ก.ค. – ก.ย.):57 – 72.

- Bob Garvey, Paul Stoke, David Megginson. (2009). *Instructing and Mentoring: Theory and Practice*. SAGE Publication Ltd., London, England. Instructing VS. Instruction, (Online).
[www.http://simonfagangolf.com](http://www.simonfagangolf.com).
- David John Colclough. (2008). *The Construction of knowledge amongst expert golf Instructors from Europe, working at elite level*. A thesis submitted to the University of Birmingham for the degree of MPhil (B) Sports Instructing.
- Fang, Y.–P.P. (2004). *The preparation of New Mexico recreation professional for 21st century*. Doctoral's Thesis, Department of Health, Physical Education & Recreation, The university of New Mexico.
- Hurd, A. R. (2005). Competency development for entry level public park and recreation professionals. *Journal of Park and Recreation Administration*.
- International Council for Instructing Excellence & Association of Summer Olympic International Federations. (2011). *Sport Instructing framework. Human Kinetics Champaign*. Illinois, United States.
- Justine Lamari. (2010). *10 Characteristics of an effective soccer Instructor*. Source:
<http://ezinearticles.com/?10-Characteristics-of-an-Effective-Soccer-Instructor&id=4533960>
- Lim Khong Chiu, Nor Idayu Mahat, Khor Phoy Hua & Radzliyana BT Radzuwan. (2013). *Student-Athletes' Perceptions of Instructors' Instructing Competency at the Malaysian Public Institution of Higher Learning: School of Tourism, Hospitality and Environmental Management, University Utara Malaysia, Malaysia*.
- McGuire, R. T. (2012). *Winning Kids With Sport!: Teach...Model...Practice...Inspire*. Championship Productions. Ames, IA.
- National Association for Sport and Physical Education. (2006). *Recommended requisites for sport Instructors*. Source: <http://www.shapeamerica.org/admin/loader.cfm?csModule=security/getfile&pageid=4574>
- Ntoumanis, N., & Vazou, S. (2005). Peer motivational climate in youth sport: Measurement development and validation. *Journal of Sport and Exercise Psychology*.
- Sabock, R.J. (2011). *The Instructor*. W.B. Saunders: Philadelphia.
- Vernarchia, R., R. McGuire, and D. Cook. (1992). *Instructing Mental Excellence. Dobague, Iowa. Brown*. What is Mentoring Source: <http://www.wisegeek.com/what-is-mentoring.htm>.

Williams, T. L. (2003). *Recreation educators and practitioners opinions regarding program accreditation and certification*. Doctoral dissertation, University of Arkansas.

Wiltshire Golf Partnership. (2010). *Instructor Development 2010/11 for professional & amateur Instructors*. Source: <http://www.wiltshiregolfpartnership.org.uk/>

World Golf Instructors Alliance. (2015). *Get certified*. Source: <http://worldgolfinstructors.com/get-certified/>